

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Leponar plus s.r.o.**, IČ 29016967
sídlem Korunní 1302/88, Praha 10
zastoupená společností BOFFINO TAX s.r.o.
sídlem Petra Bezruče 1776, Kladno

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla postup žalovaného při zahájení a provádění daňové kontroly u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2017 – 2018. Domáhala se určení, že tato daňová kontrola je nezákonná.

[2] Žalobkyně v žalobě uvádí, že daňová kontrola byla zahájena dne 17. 12. 2020 protokolem o zahájení daňové kontroly, což považuje za formální krok a v tom spatřuje nezákonnost celé kontroly, neboť první úkon vůči žalobkyni byla až výzva k předložení

důkazních prostředků ze dne 27. 1. 2023. Formálnost zahájení daňové kontroly spatřuje i v předloženém obsahu spisu, který nesevřídčí tomu, že by správce daně činil ve věci úkony bez průtahů. Dovolává se rozsudků Nejvyššího správního soudu čj. 9 Afs 286/2014-37, 7 afs 241/2019-52 a 9 Afs 1/2013-36.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a uváděl, že žádné lhůty v zákoně pro jednotlivé úkony v daňové kontrole nejsou stanoveny, s namítanou judikaturou nesouhlasí, neboť ta se týkala žalob proti rozhodnutí.

[4] Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku, v níž setrvala na svém procesním stanovisku.

[5] Městský soud v Praze přezkoumal postup správního orgánu v rozsahu žalobních tvrzení (ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[6] Pokud jde o přípustnost žaloby proti nezákonnosti vedení daňové kontroly, pak je třeba v této otázce vycházet z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013, č.j. 2 Afs 144/2004-110, podle kterého zahájení i provádění daňové kontroly může být podle okolností nezákonným zásahem, proti kterému je možno podat žalobu podle § 82 a násl. s. ř. s. Zároveň platí, že nezákonný úkon nebo jiný akt správce daně realizovaný v průběhu daňové kontroly zpravidla nezakládá nezákonnost takové kontroly jako celku (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č.j. 6 Afs 46/2014-39, ze dne 14. 8. 2014, č.j. 10 Afs 28/2014-51, či ze dne 12. 9. 2018, č.j. 1 Afs 79/2018-29, č. 3807/2018 Sb. NSS).

[7] Obecně je tak zásahová žaloba jak na zahájení, tak provádění daňové kontroly, přípustná. Záleží však na okolnostech, zda je důvodná, či nikoliv, což podle názoru soudu odráží i tvrzené důvody pro takový zásah.

[8] V této věci, aniž by bylo pro její posouzení nutné vypisovat jednotlivé úkony v řízení, které nejsou mezi účastníky co do jejich provedení a datace sporné, je možné vycházet z žalobních tvrzení a toho, čeho se žalobkyně domáhá.

[9] Dotčení, ohrožení či poškození svých práv žalobkyně nijak nespécifikuje, v žalobě se zaměřuje pouze na obecné tvrzení o délce konání daňové kontroly a z toho plynoucí její tvrzené nezákonnosti. To podle názoru soudu však samo o sobě na vyhovění žaloby nestačí – žalobkyně neuvádí žádné své veřejné subjektivní právo, který by přímo zahájením a prováděním kontroly bylo v době rozhodnutí soudu porušeno či dotčeno. Za tohoto stavu tak soud dospěl k závěru, že takto vymezená žaloba nemůže být pro svou obecnost úspěšná.

[10] Judikatura, kterou žalobkyně v žalobě zmiňuje, se všechna týká žalob proti rozhodnutí finanční správy, kterými byla daň dodatečně vyměřena, a v rámci takového řízení se hodnotila otázka tvrzené prekluze práva daň vyměřit. O to tady však zatím nejde, neboť z podání účastníků nic nesevřídčí tomu, že by daňová kontrola byla ukončena např. dodatečným vyměřením daně. Až v tomto rozhodnutí pak bude moci být řešena otázka

tvrzené formálnosti zahájení a provádění daňové kontroly. Do té doby samotná tato okolnost nemá prozatím pro žalobkyni žádný praktický význam, když jiné skutečnosti, které by zasahovaly do jejích práv samotným prováděním daňové kontroly, netvrdí (resp. z tvrzení spíše vyplývá, že do jejích práv zasahováno není, když vůči žalobkyni podle jejích tvrzení směřovaly pouze úkony týkající se zahájení kontroly sepisem protokolu v roce 2020 a posléze výzva k předložení důkazních prostředků v roce 2023).

[11] Za této procesní a právní situace tak má soud za to, že samotná skutečnost délky provádění daňové kontroly a tvrzená formálnost jejího zahájení sepisem protokolu, nemůže být důvodná pro označení celé daňové kontroly za nezákonné, a proto žalobu z tohoto důvodu zamítl jako nedůvodnou. Jak bylo shora uvedeno, otázka délky průběhu daňové kontroly za tohoto stavu tvrzení stojí pouze na možné námitce prekluze vyměření daně, která však může následovat až po vydání příslušného správního rozhodnutí při nebo po ukončení daňové kontroly.

[12] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 87 odst. 3 s.ř.s.). Z procesních úkonů účastníků řízení ke dni vydání tohoto rozsudku vyplývá, že daňová kontrola probíhá.

[13] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. července 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu